

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[برای وضوح بیشتر فقط مطالب و اخبار مربوط به افراد و جامعه بهائی تایپ شده است]

[برگرفته از سایت: [کمیته گزارشگران حقوق بشر](#)]

[تاریخ: ۲۰ مهر ۱۳۸۸]

حقوق بشر و دموکراسی برای ایران

کمیته گزارشگران حقوق بشر

آغاز آزار و تهدید دانش آموزان بهایی در ابتدای سال تحصیلی جدید

حسام میثاقی

کمیته گزارشگران حقوق بشر

مقاله از مجله

همزمان با شروع تحصیلی جدید، موارد بسیاری از ثبت نام مشروط به دادن تعهد کتبی با عدم ثبت نام دانش آموزان بهایی در مدارس مشاهده شده است.

سرویس خبری جامعه بهایی در تاریخ ۱۰ مهرماه طی اطلاعیه‌ای به یکی از این موارد پرداخته است. در این خبر به یک دختر دانش آموز مقطع راهنمایی اشاره شده است که هنگام پر کردن فرم ثبت نام با پرسش در مورد دین مواجه شده است. مسئولین مدرسه پس از آگاهی از دین دانش آموز ثبت نام او را مشروط به نوشتن تعهد نامه‌ای مبنی بر پنهان نمودن عقیده‌اش می‌کنند. با توجه به روند سیستماتیک توهین به دانش آموزان و آیین بهایی در سالهای گذشته در مدارس ایران. مشاهدات حاکی از آن است که دریافت اجباری تعهد در جهت ارباب، سکوت و تسلیم دانش آموزان بهایی در برابر توهین معلمان در طول سال تحصیلی باشد.

در سال تحصیلی گذشته، طی گزارش سرویس خبری جامعه بهایی در فاصله ۶ ماهه‌ی سپتامبر ۲۰۰۸ تا فوریه ۲۰۰۹ قریب ۸۰ مورد آزار دانش آموزان بهایی گزارش شده است. این موارد شامل تهدید، اخراج، تحقیر و توهین به عقاید دانش آموز در برابر دوستان و غیره می‌شود. باید توجه داشت که این موارد تنها شامل گزارش‌های دریافتی است و باید در نظر داشت که بسیاری از موارد توسط والدین و دانش آموزان گزارش نمی‌شود.

در سالهای گذشته اقدامات سیستماتیک حاکمیت شامل توهین به مقدسات، تحریک، تهدید و حتی اخراج دانش آموزان بهایی و همچنین تخریب اذهان دانش آموزان دیگر بر علیه این دانش آموزان شده است و شواهد حاکی از آن است که مدرسه و کلاسی یافت نمی‌شود که در آن معلمان دقایقی را به تخریب اذهان دانش آموزان علیه این اقلیت مذهبی کشورمان اختصاص نداده باشند. در این بین اگر کودک یا نوجوانی بهایی در کلاس حضور داشته باشد با دو راه مواجه است. راه اول سکوت است و تحمل تمامی توهین‌ها و صحبت‌هایی که در بسیاری موارد شامل نسبت دادن مسائل زشت و بی‌شرمانه‌ای به خانواده‌های بهایی است و راه دوم اجازه گرفتن و پاسخ به صحبت‌های معلم است که در این صورت سرنوشت خوبی در انتظار او نخواهد بود چرا که در بیشتر موارد با اخراج یا حداقل تهدید به اخراج روبرو می‌شود. تعدادی از دانش آموزان اخراج یا تهدید شده در مدارس ایران شرح حال خود را نگاشته‌اند و در آن به بسیاری از این موارد اشاره نموده‌اند.

هستی فلاح دانش آموزی بهایی است که در مقطع پیش دانشگاهی از مدرسه اخراج شده است. او از مقطع اول دبیرستان تا مقطع پیش دانشگاهی که به اخراج او انجامیده است همواره با موارد بسیاری از توهین و تهدید مواجه

بوده است برای مثال این دانش آموز بهایی در قسمتی از شرح حالش این گونه می‌نویسد: (در سال اول دبیرستان) ۳ یا ۴ نفر از همکلاسی‌های ما از دست دان با دست خیس با ما پرهیز می‌کردند یا گاهی اگر با این وضع دست می‌دادند حتما دستهایشان را می‌شستند... در سال سوم مقداری از سال تحصیلی نگذشته بود که سر کلاس تاریخ معاصر ایران معلم تاریخ ضمن تدریس درباره فرقه بابی و بهایی و اینکه این دو فرقه دست ساز اسرائیل و ... هستند، صحبت هایی کرد. "دانش‌آموز بهایی دیگری در شرح حال خود به پخش جزوات ضد بهایی در مدرسه و متعاقباً سوالات دوستان و همکلاسی‌ها اشاره میکند. سوالات دوستان این دانش‌آموز شامل ارتباط او و خانواده‌اش با انگلیس و اسرائیل و حتی مواردی نظیر اینکه آیا شما با خواهر و برادر خود ازدواج می‌کنید. می‌شده است.

مشاهده‌ی چنین مواردی به شدت نگران‌کننده است. از طرفی بهداشت روانی این دانش‌آموزان تهدید می‌گردد. منظور از بهداشت روانی، سازگاری فرد با محیط اطراف خود است. فردی که بتواند خود را به راحتی با محیط اطراف تطبیق دهد. قابلیت‌های خود را بروز دهد و فاقد اختلالات عاطفی و رفتاری باشد، از بهداشت روانی برخوردار است. فشارهای گسترده مسئولین مدرسه و دانش‌آموزان دیگر، مدرسه را برای دانش‌آموز بهایی از مکانی برای آموزش و پرورش به محلی و وحشتناک جهت ارباب و توهین تبدیل نموده است.

از طرف دیگر مشاهده‌ی چنین مواردی نقض صریح بند دوم ماده ۲۶ اعلامیه جهانی حقوق بشر است. بر اساس این ماده. "آموزش باید در جهت رشد کامل شخصیت انسانی و تقویت احترام به حقوق بشر و آزادی‌های اساسی باشد. باید تفاهم، مدارا و مودت میان تمامی ملل، گروه‌های نژادی و مذهبی را ارتقاء داد."

این اولین بار نیست که نه تنها تفاهم، مدارا و مودت میان تمامی ملل در مداس ایران ترویج نمی‌گردد بلکه موارد استفاده از کودکان به عنوان ابزارهایی در جهت به ثمر نشاندن منافع و سیاست‌های حاکمیت بارها مشاهده شده است. از اجبار و تشویق کودکان به سر دادن شعارهای مرگ بر دولت‌هایی نظیر آمریکا و اسرائیل تا مواردی نظیر تخریب اذهان دانش‌آموزان بر علیه اقلیت‌های مذهبی نظیر بهاییان همگی موارد نقض صریح این ماده می‌باشد.

علاوه بر این مواد ۱۲، ۱۳، ۱۴ کنوانسیون حقوق کودک که در تاریخ ۲۰ نوامبر ۱۹۸۹ به امضای مجمع عمومی سازمان ملل متحد رسیده است آزادی عقیده، مذهب، وجدان و افکار را برای تمام کودکان جهان به رسمیت می‌شناسد. همچنین بر اساس ماده ۲۸ این کنوانسیون "حکومت‌ها حق آموزش و پرورش را برای کودک به رسمیت می‌شناسند" و ماده ۳۰ کنوانسیون حقوق کودک به صراحت ابراز می‌دارد: "کودکان متعلق به اقلیت‌های مذهبی، قومی و یا زبانی در کشورهایی که این اقلیت‌ها وجود دارند دارای این حق هستند که همراه دیگر آشنایان به طور جمعی یا فردی از زبان، فرهنگ و مذهب خود برخوردار بوده و از آنها استفاده کنند." لازم به ذکر است کنوانسیون حقوق کودک توسط نماینده‌ی دولت جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۵ سپتامبر ۱۹۹۱ به امضا رسید و مفاد آن در ماه مارچ ۱۹۹۴ توسط مجلس شورای اسلامی تصویب گشت. اما موارد مشاهده شده ثابت می‌نماید که مسئولان نظام تنها به امضا و تصویب اکتفا میکنند و برای اجرای قوانین داخلی و بین‌المللی هیچگونه تعهدی را پذیرا نیستند.

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته‌ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]